

دوان زنی او منو پر شاه
 یکی باکت بر زد بر سداگر
 رسیدن ان سو کینه خواه
 که باش ای ستم پیش خیره

شم داغ دل بو پر آن سینه کفنا
 بری پر باکت با چنین
 که اورا جسیره بگردی تابه
 زمان خواجه بهب ان تو کین